

Прощання смислу — вирок і пророцтво...

Іван Андрусяк

прощання смислу — вирок і пророцтво
словам не доторкнутися до слів
допоки губи вимочивши оцтом
не заговориш: істина — в землі

її прозорих крил тонка рослина
ще проростає зрошена в собі
а ти живеш допоки біль нахлине
прокинешся — на те вона і біль

і погляду розтуленим огромом
зриваєш листя кроплених дощів
не знаючи що справжній шлях додому
розрубаний дрімає на мечі

і крила що спираються на крила
і люди що волають до людей
і де на світі є остання сила
яка веде куди вона веде...